

Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning

---

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2012/13:108 Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning, två följdmotioner som väckts med anledning av propositionen och två motioner från den allmänna motionstiden 2011.

I propositionen föreslås att brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning ska kunna omfatta fler brottstyper än tidigare. Förutom brott mot liv och hälsa, brott mot frihet och frid och sexualbrott, ska även skadegörelsebrott och överträdelse av kontaktförbud ingå. Vidare föreslås att straffminimum höjs från fängelse i sex månader till fängelse i nio månader.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag och avslår samtliga motioner.

I betänkandet finns två reservationer (MP, SD, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	5
Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning	5
Den lagtekniska utformningen	8
Reservationer	10
1. Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning, punkt 1 (SD)	10
2. Uppföljning av höjt straffminimum, punkt 2 (MP, V)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionerna	13
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2011	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring av brottsbalken. Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:108 och avslår motionerna

2011/12:Ju323 av Marta Obminska (M) och

2012/13:Ju13 av Richard Jomshof (SD) yrkandena 1 och 2.

Reservation 1 (SD)

2. Uppföljning av höjt straffminimum

Riksdagen avslår motion

2012/13:Ju14 av Gunvor G Ericson m.fl. (MP).

Reservation 2 (MP, V)

3. Den lagtekniska utformningen

Riksdagen avslår motion

2011/12:Ju341 av Lena Olsson m.fl. (V).

Stockholm den 16 maj 2013

På justitieutskottets vägnar

Morgan Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Morgan Johansson (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Kerstin Haglö (S), Anti Avsan (M), Christer Adelsbo (S), Jan R Andersson (M), Elin Lundgren (S), Arhe Hamednaca (S), Maria Ferm (MP), Caroline Szyber (KD), Richard Jomshof (SD), Lena Olsson (V), Pia Hallström (M), Jan Ertsborn (FP) och Annika Duån (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Regeringen gav den 20 maj 2010 en särskild utredare i uppdrag att utvärdera tillämpningen av brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning i syfte att identifiera eventuella tolkningsproblem som uppkommit vid tillämpningen (dir. 2010:56). Syftet med utvärderingen var också att undersöka om målsättningen med att införa dessa brott har uppnåtts samt att vid behov föreslå författningsändringar. I uppdraget ingick att utreda och redovisa en bedömning av om straffansvaret för egenmäktighet med barn är lämpligt utformat vid gemensam vårdnad. Utredningen antog namnet Fridskränkingsutredningen. Genom tilläggsdirektiv den 22 juni 2011 gavs utredningen i uppdrag att även se över straffskalan för fridskränkingsbrotten och i det sammanhanget särskilt överväga en höjning av straffminimum (dir. 2011:63). Utredningen lämnade den 19 januari 2012 betänkandet Fridskränkingsbrotten och egenmäktighet med barn (SOU 2011:85). I detta ärende behandlar regeringen frågan om straffansvaret för grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning. Betänkandet har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2012/424/L5).

Lagrådet har granskat lagförslaget och haft synpunkter på förslaget till höjning av straffminimum. Regeringen har vidhållit den utformning av lagförslaget som föreslås i lagrådsremissen

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen anför i propositionen att det, som ett led i arbetet med att förebygga och bekämpa brott i nära relationer, är nödvändigt att säkerställa att det straffrättsliga skyddet är starkt. I propositionen föreslås att brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning ska kunna omfatta fler brotts typer än tidigare. Förutom brott mot liv och hälsa, brott mot frihet och frid och sexualbrott, ska även skadegörelsebrott och överträdelse av kontaktförbud ingå. Vidare föreslås att straffminimum höjs från fängelse i sex månader till fängelse i nio månader.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Utskottets överväganden

Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag. Vidare avslår riksdagen ett motionsyrkande om att fridskränkingsbrotten även ska omfatta djurplågeri och två motionsyrkanden som efterfrågar ett höjt straffminimum för fridskränkingsbrotten. Riksdagen avslår dessutom en motion om uppföljning och återrapportering till riksdagen när det gäller den nya straffminimigränsen fängelse i nio månader.

Jämför reservationerna 1 (SD) och 2 (MP, V).

Propositionen

Fler brottstyper ska ingå i fridskränkingsbrotten

Regeringen föreslår (s. 12 f.) att skadegörelsebrott och överträdelse av kontaktförbud ska kunna omfattas av brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning. Enligt regeringen bör det, utifrån utgångspunkten att den lagtekniska utformningen inte ska förändras, övervägas att stärka det straffrättsliga skyddet genom att låta grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning omfatta fler brottstyper. Enligt regeringen är brottet överträdelse av kontaktförbud den brottstyp som ligger närmast till hands att omfattas av fridskränkingsbrotten. Visserligen har, som uttalades när fridskränkingsbrotten infördes, brottet överträdelse av kontaktförbud ett delvis annat skyddsintresse än ett brott som riktas direkt mot en person, och det innebär formellt sett en överträdelse av ett särskilt meddelat förbud. Syftet med ett kontaktförbud är dock att skydda en enskild person. En överträdelse av förbudet kan innebära en kränkning av den personliga integriteten hos den person som förbudet är avsett att skydda och denne har också enligt förarbeten och rättspraxis ansetts ha ställning som målsägande vid brottet. En sådan integritetskränkning kan också typiskt sett innebära att självkänslan hos den drabbade skadas.

Vidare anför regeringen att det finns skäl som talar för att skadegörelsebrotten enligt 12 kap. brottsbalken bör kunna utgöra grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning. Visserligen riktar sig skadegörelsebrotten inte mot annans liv, hälsa, frihet eller frid utan i stället mot annans egendom. Inte minst när brottet riktar sig mot en närstående person med syftet att förstöra eller skada dennes egendom måste det dock många gånger anses utgöra ett direkt angrepp på offrets integritet. Så kan ofta vara fallet

t.ex. om personliga eller andra föremål såsom kläder, mobiltelefoner, fotografier eller ärvda föremål – kanske med stort affektionsvärde – skadas eller förstörs.

Regeringen anför vidare att djurplågeri inte bör omfattas då brottet skyddar djurets och inte ägarens intresse. Om gärningen innefattar ett olaga hot eller ett skadegörelsebrott bör, med hänsyn till de skilda skyddsintressena, dömas för djurplågeri i brottskonkurrens med det andra brottet. Både olaga hot och skadegörelse kommer enligt regeringens förslag att kunna utgöra fridskränkingsbrott.

Straffskalan för fridskränkingsbrotten

Regeringen föreslår (s. 16 f.) att straffminimum för grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning ska höjas från fängelse i sex månader till fängelse i nio månader. Regeringen anför att en höjning av minimistraffet till nio månaders fängelse skulle innebära att straffet bättre skulle återspegla den samlade brottslighetens straffvärde på en lägsta nivå och därutöver leda till en generell höjning av straffnivån för brottstypen, vilket bör eftersträvas. Samtidigt skulle straffskalan fortfarande ge ett tillräckligt utrymme för en adekvat straffvärdesbedömning för de minst allvarliga fallen, där fridskränkingsbrottet består av en serie förhållandevis lindriga gärningar. Därmed skulle skillnaden i straffmätningen inte bli oacceptabelt stor beroende på om det döms för de enskilda gärningarna eller för fridskränkingsbrottet.

Regeringen pekar i propositionen (s. 18) på att det hittills enbart har använts vissa särskilda straffminimum vid fastställande av straffskalorna för ett brott, nämligen förutom fängelseminimum även fängelse i sex månader, ett år, två år, fyra år, sex år och tio år. Med hänsyn till fridskränkingsbrottens särskilda karaktär av konkurrensreglering finns det dock skäl som talar för att straffminimum inte nödvändigtvis måste bestämmas i enlighet med de minimistraff som hittills gällt för enskilda brottsliga gärningar. Det främsta skälet är enligt regeringen att det alltid krävs att flera brottsliga gärningar – normalt minst tre – har begåtts för att någon ska kunna dömas för ett fridskränkingsbrott. De brottsliga gärningarna måste dessutom ha kvalificerats genom att var och en av gärningarna har utgjort ett led i en upprepad kränkning av den utsatta personens integritet och att gärningarna varit ägnade att allvarligt skada personens självkänsla. När det gäller vilket straffminimum som i ett sådant fall bör väljas framstår fängelse i nio månader som lämpligt när fängelse i sex månader inte tillräckligt återspeglar brottslighetens straffvärde på en lägsta nivå samtidigt som en höjning till ett år inte bör göras.

Lagrådet, som framfört kritik mot höjningen av straffminimum, har bl.a. ansett sig inte kunna bortse från risken för att den nu föreslagna straffskärpningen skulle kunna leda till en viss återhållsamhet både hos åklagare och hos domstolar – vid en lojal rättstillämpning – när det gäller att bedöma

om gärningar utgör grov fridskränkning eller grov kvinnofridskränkning. Syftet med den nu föreslagna lagändringen skulle då delvis kunna gå förlostat.

Regeringen, som anser att det är angeläget att ett höjt straffminimum får ett genomslag i praktiken, anför i propositionen att några ändringar i de grundläggande förutsättningarna för fridskränkingsbrotten inte föreslås. Med en höjning från sex till nio månaders fängelse, vilket enligt regeringen motsvarar brottslighetens straffvärde på en lägsta nivå, finns det inte anledning att tro annat än att domstolarna kommer att tillämpa lagstiftningen på avsett vis.

Motionerna

I motion 2012/13:Ju13 av Richard Jomshof (SD) yrkande 1 begärs att djurplågeri ska läggas till de brott som kan utgöra grov fridskränkning eller grov kvinnofridskränkning. I yrkande 2 i motionen anförs att minimistrafpen för grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning bör höjas till fängelse i minst ett år. I motion 2011/12:Ju323 av Marta Obminska (M) efterfrågas en höjning av straffminimum vid grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning.

I motion 2012/13:Ju14 av Gunvor G Ericson m.fl. (MP) efterfrågas en uppföljning och återrapportering till riksdagen när det gäller den nya straffminimigränsen fängelse i nio månader. Motionärerna pekar på att minimigränsen nio månaders fängelse är helt ny i svensk straffrätt. Förändringen bör därför följas noga av regeringen och riksdagen, och regeringen bör återkomma till riksdagen med en utvärdering av konsekvenserna av den nya niomånadersgränsen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att arbetet med att förebygga och bekämpa brott i nära relationer är utomordentligt viktigt. Att säkerställa att det finns ett starkt straffrättsligt skydd är viktigt i detta arbete. Mot denna bakgrund välkomnar utskottet att regeringen nu föreslår att brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning ska omfatta fler brottstyper än tidigare. Både skadegörelsebrott och överträdelse av kontaktförbud kan innebära en kränkning av ett brottsoffers integritet och bör enligt utskottet kunna utgöra grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning.

Utskottet delar regeringens bedömning att brottet djurplågeri inte bör tillföras straffstadgandet. Utskottet ställer sig vidare bakom regeringens förslag att straffminimum ska höjas från sex månaders fängelse till nio månaders fängelse. Den föreslagna höjningen är enligt utskottets mening väl avvägd.

Sammanfattningsvis tillstyrker utskottet propositionens lagförslag och avstyrker motionerna 2012/12:Ju13 (SD) yrkandena 1 och 2. Även motion 2011/12:Ju323 (M) avstyrks, då den får anses tillgodosedd med den nu föreslagna höjningen av straffminimum.

Reformer på det straffrättsliga området bör enligt utskottets mening följas upp och utvärderas efter det att lagstiftningen har varit i kraft en tid. Utskottet anser det dock varken lämpligt eller nödvändigt att nu närmare bestämma hur en sådan uppföljning bör genomföras. Något initiativ från riksdagens sida med anledning av motion 2012/13:Ju14 (MP) bör inte tas. Motionsyrkandet bör avslås.

Den lagtekniska utformningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion som efterfrågar en lösning av de problem som är förenade med tillämpningen av bestämmelserna om grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning.

Propositionen

Den lagtekniska utformningen

Regeringen bedömer (s. 7 f.) att den lagtekniska utformningen av fridskränkingsbrotten inte bör ändras.

Regeringen anför att det faktum att målsättningen med brotten grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning i huvudsak uppnåtts inte utesluter att ändringar ändå kan övervägas, om dessa kan bidra till att förstärka det straffrättsliga skyddet. Regeringen pekar på att Fridskränkning utredningen emellertid inte har funnit skäl att ändra den grundläggande utformningen av straffbestämmelserna. Enligt utredningen har det inte framkommit något som tyder på att det förekommer tolknings- eller tillämpningsproblem när det gäller de särskilda rekvisiten om upprepad kränkning och allvarlig skada av självkänslan som måste vara uppfyllda för att gärningarna ska utgöra ett fridskränkingsbrott. Remissinstanserna har i allmänhet inte haft några invändningar mot den bedömningen. Enligt regeringen har dock några remissinstanser lämnat synpunkter på hur straffbestämmelserna tillämpas som åtminstone delvis har bäring på den lagtekniska utformningen. Framför allt handlar det om att upprepade fall av mindre allvarlig brottslighet sällan bedöms utgöra grov fridskränkning eller grov kvinnofridskränkning om inte ett allvarligare brott också innefattas. Enligt regeringens mening är det emellertid uppenbart att också upprepade fall av de minst allvarliga brotten sammantaget ska kunna utgöra ett fridskränkingsbrott om gärningarna är ägnade att allvarligt skada offrets självkänsla. Lagstiftningen hindrar inte detta. Regeringen framhåller vidare att

Högsta domstolen ännu inte heller har prövat den nedre gränsen för vad som sammantaget kan anses utgöra ett fridskränkingsbrott. Regeringen ser därför inte anledning att av det skälet överväga ändringar av bestämmelsernas grundläggande utformning.

När det gäller frågan om preskriptionstidens utformning pekar regeringen på att fridskränkingsbrotten i straffrättsligt hänseende utgörs av enskilda brottsliga gärningar. För att då avvika från de allmänna principerna om att preskriptionstiden bestäms utifrån det enskilda brottets straffskala krävs det enligt regeringen starka skäl. Att beräkna preskriptionstiden med utgångspunkt i straffskalan för fridskränkingsbrottet skulle dessutom medföra en risk för att det döms till ansvar också för enskilda gärningar som redan var preskriberade när övriga gärningar begicks. Regeringen och riksdagen har tidigare tagit ställning mot att avskaffa eller förlänga preskriptionsfristerna för bl.a. fridskränkingsbrott (prop. 2009/10:50, bet. 2009/10:JuU10; jämför också prop. 2010/11:45, bet. 2010/11:JuU5). Regeringen anför att den inte gör någon annan bedömning nu.

Motionen

I kommittémotion 2011/12:Ju341 av Lena Olsson m.fl. (V) begärs att problemen med tillämpningen av bestämmelsen om grov kvinnofridskränkning ska lösas för att öka rättssäkerheten för de kvinnor som misshandlas av närstående män. Motionärerna pekar på att brottsrubriceringen grov kvinnofridskränkning kommer till användning relativt sällan. Ett annat problem är att de enskilda brottsliga gärningar som omfattas av den grova kvinnofridskränkningen hinner preskriberas innan åtal väcks.

Utskottets ställningstagande

Regeringen har övervägt om fridskränkingsbrotten har en lämplig lagteknisk utformning, t.ex. vad gäller frågan huruvida bestämmelsen tillämpas i avsedda fall, och om några särskilda preskriptionsbestämmelser är nödvändiga. Regeringen har bedömt att den lagtekniska utformningen är lämplig och att någon ändring som t.ex. innebär att preskriptionstiden för fridskränkingsbrotten ska beräknas med utgångspunkt i straffskalan för fridskränkingsbrotten inte bör göras. Utskottet instämmer i regeringens bedömning. Något initiativ från riksdagens sida med anledning av motion 2011/12:Ju341 (V) bör inte tas. Motionen bör avslås.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning, punkt 1 (SD)

av Richard Jomshof (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i brottsbalken och tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:108 och motion 2012/13:Ju13 av Richard Jomshof (SD) yrkandena 1 och 2 samt bifaller delvis motion 2011/12:Ju323 av Marta Obminska (M).

Ställningstagande

Jag delar remissinstansen Djurens rätts uppfattning att brottet djurplågeri bör läggas till de brott som kan omfattas av fridskränkingsbrotten. Regeringen avstyrker dock förslaget med motiveringen att skyddsintresset rör djur och inte den som är utsatt för våld i nära relationer. Samtidigt resonerar regeringen att skadegörelse som kan avse t.ex. ett brottsoffers personliga tillhörigheter såsom fotografier ska omfattas av de brott som tillsammans med andra kan utgöra ett fridskränkingsbrott. Detta eftersom man menar att skadegörelse allvarligt kränker ett brottsoffers integritet och skadar dennes självkänsla. Jag anser att regeringen här är inkonsekvent. Den som plågar ett brottsoffers husdjur orsakar en minst lika stor kränkning av integritet och självkänsla som den som förstör eller skadar personliga ägodelar. Någon åtskillnad mellan levande och döda ting som brottsoffret äger och hyser affekt till bör inte göras. Jag anser därför att djurplågeribrott ska läggas till de brott som kan utgöra fridskränkingsbrott.

Regeringen föreslår vidare en höjning av minimistraffet för fridskränkingsbrotten från fängelse i lägst sex månader till fängelse i lägst nio månader. Att genom upprepade gärningar såsom hot och våld utsätta någon för betydande rädsla och oro och därigenom sannolikt hindra denne från att leva ett normalt och lyckligt liv är ett helt förkastligt beteende. Jag

anser därför att regeringens föreslagna höjning är alltför försiktig och att minimistraflet för fridskränkingsbrotten i stället bör höjas till fängelse i minst ett år.

Regeringen bör återkomma med ett lagförslag som beaktar vad jag nu anfört.

2. Uppföljning av höjt straffminimum, punkt 2 (MP, V)

av Maria Ferm (MP) och Lena Olsson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Ju14 av Gunvor G Ericson m.fl. (MP).

Ställningstagande

I propositionen föreslår regeringen bl.a. att straffminimum för brottet grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning ska höjas från sex till nio månaders fängelse. Fridskränkingsutredningen föreslog i sitt betänkande Fridskränkingsbrotten och egenmäktighet med barn (SOU 2011:85) inte någon höjning av straffminimum. Majoriteten av remissinstanserna delade utredningens bedömning. Åklagarmyndigheten anförde mot en tänkt höjning av minimistraflet att detta i sig riskerar att leda till återhållsamhet från domstolar att bedöma gärningar som fridskränkingsbrott när det inte förekommer mer allvarliga gärningar, såsom misshandel av normalgraden, vilket i sin tur innebär att det ursprungliga syftet med lagstiftningen motverkas. Samma bedömning gjordes av Fridskränkingsutredningen (s. 132 f.). Lagrådet har i sin tur förespråkat att regeringen ska avvakta Brås kommande utvärdering av straffmättningsreformen.

Minimigränsen nio månaders fängelse är helt ny i svensk straffrätt, och införandet av denna station har – liksom påpekats av Lagrådet – inte varit föremål för beredning i den mening som avses i 7 kap. 2 § regeringsformen. Regeringen har inte i propositionen presenterat någon som helst utredning om konsekvenserna av nyordningen. Någon argumentation i sak finns inte heller, mer än generella formuleringar om att brottslighetens allvar måste återspeglas i straffskalan. Vad detta ställningstagande baseras på framgår inte, inte heller vilket vetenskapligt eller annat stöd som finns för detta.

Det kan finnas fördelar med att höja straffminimigränsen, vilket bl.a. Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige, Sveriges Kvinnolobby och Sveriges Kvinno- och Tjejjourers Riksförbund framfört i sina remissvar, där de pläderat för en höjning till ett år. Vi vill därför inte avstyrka förslaget utan anser att förändringen noga ska följas av reger-

ingen och riksdagen och att regeringen ska återkomma till riksdagen med en utvärdering av konsekvenserna av den nya niomånadersgränsen. Riksdagen bör därför som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts om behovet av uppföljning och åiterrapportering av den nya niomånadersgränsen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2012/13:108 Förstärkt straffrättsligt skydd vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i brottsbalken.

Följdmotionerna

2012/13:Ju13 av Richard Jomshof (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att djurplågeri ska läggas till de brott som sammantaget räknas som grov fridskränkning eller grov kvinnofridskränkning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att minimistraffen för grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning bör höjas till fängelse i minst ett år.

2012/13:Ju14 av Gunvor G Ericson m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om uppföljning och återrapportering till riksdagen när det gäller den nya staffminimigränsen fängelse nio månader.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2011

2011/12:Ju323 av Marta Obminska (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en höjning av straffminimum vid grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning.

2011/12:Ju341 av Lena Olsson m.fl. (V):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lösa problemen med tillämpningen av bestämmelsen om grov kvinnofridskränkning i syfte att stärka rättssäkerheten för kvinnor som misshandlats av närstående män.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i brottsbalken

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 4 a § brottsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.
4 a §¹

Den som begår brottsliga gärningar enligt 3, 4 *eller* 6 kap. mot en närstående eller tidigare närstående person, döms, om var och en av gärningarna utgjort led i en upprepad kränkning av personens integritet och gärningarna varit ägnade att allvarligt skada personens självkänsla, för grov fridskränkning till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Har gärningar som anges i första stycket begåtts av en man mot en kvinna som han är eller har varit gift med eller som han bor eller har bott tillsammans med under äktenskapsliknande förhållanden, skall i stället dömas för grov kvinnofridskränkning till samma straff.

Den som begår brottsliga gärningar enligt 3, 4, 6 *eller* 12 kap. *eller enligt 24 § lagen (1988:688) om kontaktförbud* mot en närstående eller tidigare närstående person, döms, om var och en av gärningarna utgjort led i en upprepad kränkning av personens integritet och gärningarna varit ägnade att allvarligt skada personens självkänsla, för grov fridskränkning till fängelse i lägst *nio* månader och högst sex år.

Har gärningar som anges i första stycket begåtts av en man mot en kvinna som han är eller har varit gift med eller som han bor eller har bott tillsammans med under äktenskapsliknande förhållanden, ska han i stället dömas för grov kvinnofridskränkning till samma straff.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

¹ Senaste lydelse 1999:845.